

ÜDVÖZLET A 15 ÉVES HADTÖRTÉNELMI KÖZLEMÉNYEKNEK

A Hadtörténelmi Közlemények új folyama megjelenésének 15. évfordulója alkalmából köszöntöm a folyóirat szerkesztő bizottságát, szerkesztőségét, szerzői gárdáját és minden olvasóját.

A Hadtörténelmi Intézet és Múzeum orgánuma az eltelt másfél évtized alatt a maga eszközeivel sikeresen járult hozzá a magyar történelem- és hadtörténelem-kutatás eredményeinek megismertetéséhez, e tudományágak fejlődéséhez.

A folyóirat népünk haladó történelmi hagyományainak, a haza szabadságáért vívott harcokban tanúsított egyéni és tömeges hősiességnek bemutatásával hasznos segítséget ad a pedagógusoknak és a tiszteknek hazafias, honvédelmi nevelőmunkájukhoz.

Népünknek nagyszerű hagyományai vannak az internacionalizmus talaján született fegyverbarátság területén is. Hazánk fiait ott találjuk a világon számos olyan nagy küzdelemben, ahol a fegyvereket a társadalmi haladás érdekében forgatták. A Hadtörténelmi Közlemények e hagyományokat ápolva hozzájárul, hogy a más népek haladó erőivel a közös ellenség elleni harcokban kovácsolódott fegyverbarátság példái, mint az internacionalizmus kiemelkedő tanúságai népünk közkincsévé váljanak.

Elismerve a folyóirat eredményeit, a szerkesztő bizottság, a szerkesztőség és a magyar hadtörténészek figyelmét előre, a jövő feladatainak irányába kell fordítanunk.

A tennivalók kijelölésénél abból kell kiindulnunk, hogy pártunk IX. kongresszusa a társadalomtudományok központi feladataként fejlődésünk elemzését, a mai helyzet felmérését, a szocialista építés törvényszerűségeinek feltárását jelölte meg. Ez a követelmény érvényes a hadtörténelemre, annak központi folyóiratára is.

Szocialista építő munkánk eredményeinek megvédése érdekében korszerű, ütőképes hadseregre van szükségünk. Hadseregépítő munkánkhoz szükséges megismernünk és elemeznünk azokat a tapasztalatokat, amelyeket e téren a második világháború óta elsősorban hazánkban, a többi szocialista országban és természetesen a potenciális ellenfélnél jelentkeztek. Ezek feltárása mellett a folyóirat szerkesztő bizottságának és szerkesztőségének az eddigieknél aktívabban kell szorgalmazni az olyan, elsősorban a legújabb kor hadművészet-történelmi és hadtörténelmi témák feldolgozását is, amelyek segítséget nyújtanak a hadseregünk előtt álló feladatok megoldásához és a honvédelmi nevelőmunkához.

Ugy vélem, az eddigi eredmények mellett még bőven akad tennivaló né-

püink proletár internacionalista kapcsolatainak, a testvéri országokkal az elmúlt évtizedekben kialakult fegyverbarátságának feltárásában és azok megismertetésében is. Nyújtson a lap a jövőben is segítséget e témák feldolgozásához, erősítse tovább a szocialista országok hadseregeivel, mindenekelőtt a Szovjetunió dicső hadseregével kialakult fegyverbarátságunkat.

Minden tudományág fejlődésében nagy szerepe van a szabad, alkotó jellegű vitáknak. Különösen fontos ezt biztosítanunk a magyar marxista hadtudomány olyan fiatal ágában, mint a hadtörténelem és hadművészet-történet. Legyen a folyóirat a továbbiakban hatékonyabb fóruma az ilyen jellegű vitáknak, elősegítve ezzel e tudományágak művelőinek marxista fejlődését.

Ma már hazánkban a hadtörténelem-kutatás sokkal szervezettebb és kedvezőbb keretek között folyik, mint 15 évvel ezelőtt. A kutatógárda elméletileg sokat fejlődött, létszáma jelentősen megnövekedett. Meggyőződésem, hogy e bázisra támaszkodva a Hadtörténelmi Közlemények az elkövetkezendő időben tovább fejleszti eddigi eredményeit.

Kívánok ehhez a folyóirat szerkesztő bizottságának, szerkesztőségének és szerzői gárdájának erőt és egészséget.

Budapest, 1968. január 6-án.

KOVÁCS PÁL vezérőrnagy,
az MN. Politikai Főcsoportfőnöke,
miniszterhelyettes